

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal „Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1343/2011 ja (EL) nr 1380/2013 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005“

[COM(2016) 134 final – 2016/0074 (COD)]

(2016/C 389/09)

Raportöör: Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE

7. aprillil 2016 otsustas nõukogu ja 11. aprillil 2016 otsustas Euroopa Parlament vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõikele 2 ja artiklile 304 konsulteerida Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega järgmises küsimuses:

„Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1343/2011 ja (EL) nr 1380/2013 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005“

[COM(2016) 134 final – 2016/0074 (COD)].

Asjaomase töö ettevalmistamise eest vastutav põllumajanduse, maaelu arengu ja keskkonna sektsioon võttis arvamuse vastu 30. juunil 2016.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis täiskogu 518. istungi järgul 13. ja 14. juulil 2016 (13. juuli istungil) vastu järgmise arvamuse. Poolt hääletas 74 liiget ja erapooletuks jäi 1 liige.

1. Järeldused

1.1. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee toetab täielikult komisjoni lähenemisviisi seoses vajadusega ajakohastada ja lihtsustada kehtivat tehniliste meetmete juhtimise süsteemi, mis peab põhinema pikaajalisel kalavarude kaitsmise ja säilitamise strateegial.

1.2. Mitmed kavandatud uuendused ja muudatused võivad otseselt aidata kohandada kalalaevastikku lossimiskohustusele ja maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele. Komitee suhtubki neisse positiivselt, kuna tegemist on reformidega, mis pakuksid suuremat tegevusvabadust ja suurendaksid püügivahendite selektiivsust.

1.3. Sellegipoolest on mõned ettepanekud esitatud, võtmata täielikult arvesse püügitegevuse tegelikke tingimusi ning hindamata majanduslikku ja sotsiaalset mõju. Komitee ei ole veendunud selles, et kõnealused ettepanekud kujutavad endast mõistlikku kompromissi kalandussektori huvide lühiajalises ja keskpikas perspektiivis kaitsmise ning kalavarude parema kaitse vahel. Sellega seoses soovib komitee juhtida erilist tähelepanu järgmistele aspektidele.

1.3.1. Komitee kutsub komisjoni üles võrgusilmade suuruse osas kavandatud muudatusi läbi vaatama ning lähtuma võrgusilmade võrdlussuurustest, mida kalalaevastik eri püügipiirkondades on kasutanud, ilma et oleks esinenud põhjendamatuid või üleliigseid suurenemisi või vähenemisi.

1.3.2. Komitee kordab, kui oluline on jätta ettepanekus tegemata muudatused teatavate kalaliikide puhul kohaldavates alammõõtmistes, kui puudub piisav põhjendus.

1.3.3. Komitee arvates tuleks kehtestada eeskirjad, mis võimaldavad soovimatut püügi osas innovatsiooni ja väärtuse loomist.

1.3.4. Komitee kutsub üles lõdvendama brutoregistertonnides mõõdetud püügivõimsuse piiranguid, mis on liikmesriikidele seatud ühise kalanduspoliitikaga (ÜKP), et kohandada kalalaevu lossimiskohustusele ja soodustada pardal töötamise tingimuste parandamist.

1.4. Komitee palub nõukogul, Euroopa Parlamendil ja komisjonil käivitada tõeline dialoog kalurite ja nende esindajatega enne mis tahes otsuse vastuvõtmist esitatud ettepanekute kohta. Normide täitmine eeldab vaikivat kokkulepet ja kalurite koostööd. Nende järgimine on tõenäolisem, kui kalurid on täiel määral kaasatud arutellu.

1.5. Komitee kutsub üles pidama kinni võetud kohustusest pidada dialoogi sidusrühmadega kogu piirkondadeks jaotamise protsessi jooksul.

2. Taust

2.1. Tehnilised meetmed on suur hulk eeskirju, millega reguleeritakse, kuidas, kus ja millal võib teostada püügitegevust. Praegu on suur arv määruseid, muudatusi, rakenduseeskirju ja ajutisi tehnilisi meetmeid, mida kohaldatakse nii ELi vetes kui ka ELi kalalaevade suhtes, mille püügitegevus toimub ELi vetest väljaspool. Tegelikult sisalduvad tehnilised meetmed rohkem kui 30 määruises, mille hulgas on eriti olulised Atlandi ookeanil, ⁽¹⁾ Vahemereel ⁽²⁾ ja Läänemereel ⁽³⁾ kohaldatavad määruised.

2.2. Komisjoni ettepaneku põhjal on varem tehtud kaks ebaõnnestunud katset kõnealune keeruline tehniliste meetmete õigusraamistik läbi vaadata ja ajakohastada.

2.3. On hädavajalik kohandada ELi õigusnormid ja kalanduspoliitika uutele ÜKP-ga kasutusele võetud muudatustele, st lossimiskohustusele ja maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamisele kõikide kalavarude osas järk-järgult hiljemalt 2020. aastaks. Kõnealuste eesmärkide seadmine kujutab ELi kalatööstusele olulist väljakutset.

2.4. Samuti tuleks rõhutada, et kuni viimase ajani võttis kalanduspoliitika otsuseid vastu nõukogu üksinda. Sellest tulenevalt võeti üksikasjalikke tehnilisi meetmeid vastu ELi määrustena piirkondlikul alusel koostatud eeskirjade asemel, milles oleksid arvesse võetud iga mereala ja püügipiirkonna isärasused. Nii on põhjalik mikrotasandi juhtimine ja ELi institutsioonide soov vormistada kõik tehnilised üksikasjad muudatusettepanekute kujul viinud keerulise õigussüsteemini, milles jäetakse vähe tegutsemisruumi ning mida on tööstusel raske mõista ja järgida.

2.5. Komisjon on esitanud ettepaneku uue raammääruse ⁽⁴⁾ kohta, mis sisaldab üldsätteid ja ühiseeskirju ning miinimumnõudeid (piirkondade kaupa), mis toimivad vaikemeetmetena seni, kuni töötatakse välja piirkondlikud meetmed ja lisatakse need liidu õigusesse.

3. Komisjoni ettepaneku kokkuvõte

3.1. Esitatud ettepanekuga soovib komisjon aidata saavutada uue ÜKP põhieesmärgid paindlikul ja piirkonnapõhisel viisil. Eelkõige tõstetakse esile vajadust vähendada mereliikide noorkalade ja kudevate kalade püüki, edendada püügivahendite selektiivsuse suurendamist, vältida kaitsealuste liikide püüki, vähendada tagasiheidet ning minimeerida mõju keskkonnale.

3.2. Kõnealuste eesmärkide saavutamiseks on komisjon esitanud teksti, mille eesmärk on lihtsustada praegust tehniliste meetmete juhtimise süsteemi, mis põhineb pikaajalisel kalavarude kaitsmise ja säilitamise strateegial. Määruse ettepanekus pöörab komisjon erilist tähelepanu tagasiheite küsimusele, piirkondadeks jaotamisele, sidusrühmade senisest ulatuslikumale kaasamisele ja kalurite vastutuse suurendamisele.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. märtsi 1998. aasta määrus (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitses noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu, mis hõlmab Kirde-Atlandit (ja alates 2012. aastast Musta merd) (EÜT L 125, 27.4.1998, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamisemeetmeid (ELT L 409, 30.12.2006, lk 9).

⁽³⁾ Nõukogu 21. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2187/2005, mis käsitleb Läänemere, Suur- ja Väike-Belti ning Sundi kalavarude kaitsmist tehniliste meetmete abil (ELT L 349, 31.12.2005, lk 1).

⁽⁴⁾ COM(2016) 134 final.

3.3. Peamised uuendused ja muudatused on järgmised:

- tugevdatakse ja ajakohastatakse eesmäärke, sihte, tundlike liikide kaaspüügi piirnorme, hea valitsemistava põhimõtteid ja varem eri õigusaktides reguleeritud mõisteid;
- luuakse ühised eeskirjad või tehnilised meetmed, mis on kohaldatavad kõigi merealade suhtes ning mida peetakse püsivateks. Kõnealused meetmed hõlmavad keelatud püügivahendeid ja püügiviise, veetavate püüniste ja passiivvõrkude kasutamise üldtingimusi ja piiranguid, tundlike liikide ja elupaikade kaitset, liikide kaitseks kehtestatud alammõtte ja ühiseid meetmeid tagasiheite vähendamiseks;
- arendatakse piirkondadeks jaotamist, kehtestades – peamiselt ettepaneku lisades – miinimummeetmed, mida rakendatakse piirkondlike meetmete puudumisel. Lisaks kinnitatakse ametipädevused tehniliste meetmete jaotamiseks piirkondade alusel mitmeaastaste kavade, ajutiste tagasiheite kavade ja kaitsemeetmete vastuvõtmise teel. Samuti sisaldub ettepanekus kaitseklausel puhuks, kui mereliikide kaitseks on vaja võtta hädaabimeetmeid.

4. Üldised märkused

4.1. Sissejuhatavad märkused

4.1.1. Kehtivad tehnilisi meetmeid reguleerivad eeskirjad on ELi kõige aegunum õigusraamistik, mistõttu komitee leiab, et on äärmiselt oluline võtta uus lihtsustatud määrus kiiresti vastu, et võimaldada sektoril kohaneda praktilisel ja jätkusuutlikul viisil tema ees seisvate probleemidega.

4.1.2. Komitee arvates tuleks tehnilised meetmed vastu võtta pärast otsest ja ammendavat konsulteerimist sidusrühmadega. Meetmed peavad olema senisest paindlikumad ja paremini vastama konkreetsetele vajadustele ning need tuleb võtta vastu kiire ja tõhusa otsustusprotsessi abil, mis võimaldab kohaneda uute arengusuundadega.

4.1.3. ÜKP reformist on sündinud uudne lähenemisviis kalavarude majandamisele, tuginedes liikumisele tulemuspõhise lähenemisviisi suunas ja piirkondadeks jaotamise kasutuselevõtule. Komitee nõustub täielikult kõnealuse uue lähenemisviisiga.

4.2. Kaitse

4.2.1. Komitee toetab täielikult Euroopa Komisjoni strateegiat kaotada või lihtsustada sellised noorte mereorganismide kaitseks loodud püügikeelu- või püügipiirangualad (umbes pooled), mis tänu sektori jõupingutustele, kalavarude taastamisele või keskkonnamuutustele ei ole enam toimivad või on aegunud.

4.2.2. Komitee toetab ka kõiki jõupingutusi tehniliste meetmete tõhustamiseks ühe viisina parandada kalavarude seisundit ja soodustada nende kaitset, tuginedes kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) nõuannetele ning võttes arvesse liikmesriikide, kalandussektori ja ülejäänud sidusrühmade esitatud tähelepanekuid.

4.3. Majanduslik ja sotsiaalne mõju

4.3.1. On selge, et paljud kavandatud eeskirjad eeldavad olulisi muudatusi püügimeetodites ja -vahendites, avaldades reaalselt mõju sotsiaalsest ja majanduslikust seisukohast. Komisjon tunnustab, et ÜKP ees seisvatel uutel väljakutsetel on oluline lühiajaline mõju kalandussektorile, kuid pikas perspektiivis saab sektor neist suurt kasu. Sellegipoolest ei ole komisjon seni teinud ühtegi katset, et hinnata sotsiaalseid ja majanduslikke kulusid, mis kaasneksid lähitulevikus ettepaneku ellurakendamisega. Komitee arvates on sellise teabe puudumise tõttu võimatu kindlaks teha, kas ettepanek kujutab endast mõistlikku tasakaalu kalandussektori huvide lühiajalises ja keskpikas perspektiivis kaitsmise ning kalavarude parema kaitse vahel.

4.3.2. Laevaomanikele ja kaluritele avalduva lühiajalise negatiivse mõju (nt sihtliikide püügi vähenemine ja uute seadmete soetamise kulud) tasakaalustamiseks peab komitee asjakohaseks toetada püügisektorit Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi (EMKF) vahenditega.

4.3.3. Komitee hinnangul ei ole ettepanekus esitatud mingisugust mõjuhinnangut mereohutuse kohta. Uue kalanduspoliitikaga kaasnevad võimalikud ohud laevapere ohutusele (nt tööaja pikenemine kaaspüügi töötlemiseks) ja kalalaeva turvalisusele (nt laeva püstuvus suureneva kaaspüügi tõttu) – neid ohte tuleks analüüsida ja arvesse võtta.

4.4. Eeskirjade rakendamine ja järgimine

4.4.1. ÜKP uues põhimääruses⁽⁵⁾ on ette nähtud tehnilised ja kaitsemeetmed, et saavutada eespool nimetatud eesmärgid. Kõige olulisem meede nende saavutamiseks oleks mitmeaastased kavad, millega luuaks raamistik asjaomaste kalavarude ja mere ökosüsteemide säästvaks kasutamiseks ning mis peavad muu hulgas hõlmama asjakohaseid tehnilisi meetmeid (artikli 10 lõike 1 punkt f).

4.4.2. Komisjon on arvamusel, et ettepanek on õiguskindluse tagamiseks vajalik seni, kuni mitmeaastased majandamiskavad on veel vastu võtmata. Tegemist on üleminekulahendusega kehtiva õigussüsteemi kohandamiseks ÜKP uute nõuetega tehniliste meetmete osas. Komitee peab sellist üleminekut vajalikuks.

4.4.3. Komitee leiab, et komisjonil tuleks piirkondadeks jaotamise nõuetekohaseks väljatöötamiseks ja elluviimiseks esitada liikmesriikide ühistele soovitudele tuginedes mitmeaastased kavad ja tagasiheitekad, et vältida naasmist mikrotasandi juhtimise juurde. Komisjon peaks piirduma liikmesriikide ettepanekute kokkusobivuse kontrollimise ja kooskõlastamisega, et tagada ÜKP eesmärkide saavutamine. Sellega tagatakse kõnealuste meetmete kiire vastuvõtmine, et kohaneda kalanduse uue olukorraga „alt-üles“ lähenemisi abil, mis on tööstusele vastuvõetavam.

4.5. Piirkondadeks jaotamine ja otsustusprotsess

4.5.1. Komitee jagab seisukohta, et õigusliku vaakumi vältimiseks on esmatähtis säilitada teatavad ühised põhimeetmed, mida kohaldatakse kõikidele püügi aladele ja piirkondadele ning mis piirduvad ühiste mõistete, põhimõtete ja eesmärkide kehtestamisega kooskõlas uue ÜKP-ga.

4.5.2. Komitee soovib siiski rõhutada, et pärast kõigi järjestikuste lossimiskohustust reguleerivate õigusaktide lõplikku jõustumist hakkab kalanduse praegune juhtimine oluliselt muutuma. Edaspidi hakatakse senise kala lossimise asemel keskenduma püügile. On äärmiselt oluline, et kaasseadusandjad ei kordaks minevikus tehtud vigu – nad peavad leppima sellega, et ELi regulatiivsete tehniliste meetmete üle otsustatakse piirkondlikul tasandil tihedas koostöös nendega, kes eeskirju hiljem iga päev rakendama ja järgima peavad.

4.5.3. Lisaks usub komitee, et komisjon peaks edendama usalduslikku õhkkonda, mis võimaldab kaluritel vabalt valida kõige sobivamad vahendid suurema selektiivsuse ja väiksema juhupiüügi saavutamiseks. Ei maksa unustada, et kalurid vastutavad edaspidi täiel määral püütud, mitte lossitud saagi eest. Seetõttu peab neil olema lubatud valida parimad selektiivsed vahendid.

4.5.4. Kahjuks ei ole komisjon sellist lähenemisi ühtlaselt järginud seoses optimaalse võrgusilma suuruse vaba valikuga, sest tekstis esineb erinevusi võrgusilma suuruse osas väikeste pelaagiliste ja põhjalähedaste liikide püügiks. Pelaagiliste liikide jaoks on võrgusilma suurust tohutult vähendatud, põhjalähedaste liikide puhul seevastu aga suurendatud. Kõnealust õigusnormi ei tohiks kasutada selleks, et suurendada praegu kalurite kasutatavate võrgusilmade miinimumsuurusi ilma piisava põhjendusega. Ei tohi unustada, et kalurid taotleavad püütavate liikide müügist maksimaalset majanduslikku kasu ning püüavad vältida mittesihthiikide ja noorkalade püüki, kuna need arvatakse nende kvoodist maha ja neid saab müüa ainult kalajahuks, -õliks või samalaadseteks toodeteks, mille väärtus esmamüügil on tühine.

4.5.5. Piirkondadeks jaotamine tähendab sidusrühmade senisest paremat kaasamist. Õigusloomel tihedas koostöös liikmesriikide, nõuandekomisjonide, kalandusettevõtjate, teadlaste ja muude sidusrühmadega on mitmeid eeliseid, nt lihtsamad ja selgemad eeskirjad, mis vastavad iga asjaomase mereala ja kalapüügi piirkonna iseärasustele, eeskirjade täitmise

⁽⁵⁾ Määruse (EL) nr 1380/2013 artikkel 7.

kõrge tase kalurite seas, hõlpsam kohaldamine inspektorite poolt, poliitikameetmete suurem usaldusväarsus ja õiguspärasus, parem kooskõla keskkonnanäesmärkidega ning kalapüügi selektiivsuse parandamine. Seepärast soovitab komitee, et kalapüügivahendeid käsitlevad tehnilised meetmed töötatakse välja ja võetakse vastu kohalikul ja piirkondlikul tasandil.

4.5.6. Hea näide, millest nähtub eelkirjeldatud lähenemisviisi järgimata jätmise negatiivne mõju, on Vahemere kalalaevastik, mis on silmitsi seisnud siduvate erieeskirjade⁽⁶⁾ (nagu võrguniidi jämeduse vähendamine) kehtestamise tagajärjel tekkinud tõsiste raskustega. Kõnealune tehniline meede tekitas probleeme kalalaevade turvalisuse ja manööverdamisvõime osas, suurendas märkimisväärselt võrkude rebenemist võrgu nõrgenemise ja selle vastupanuvõime vähenemise tõttu, viis saagi hinna languse ja tagasiheite asjatu suurenemiseni niivõrd õhukese ja sisselõikava niidi kasutamisest tekkinud kahjustuste tõttu.

4.6. *Stiimulid kaluritele: soovimatu saagi kaotamine, vähendamine ja vältimine*

4.6.1. Komitee arvates mõjub kalapüügitootuse täielik kaasamine otsustusprotsessi sektori tööandjate organisatsioonide ja ametiühingute kaudu suure stiimulina, et saavutada eeskirjade maksimaalne järgimine ja eeskirjadest paremini arusaamine.

4.6.2. Ettepaneku põhjenduses 21 on kirjas, et liikmesriigid peaksid selleks, et aidata püügisektoril lossimiskohustust rakendada, kehtestama sellised meetmed nagu saagi ladustamine ja võimaluste leidmine soovimatu saagi turustamiseks. Siiski on tekstitud konkreetset mainitud ainult lossimiskohtade ehitamise ja kohandamise tehtavate investeeringute toetamine. Komitee leiab, et tuleks viidata ka kalalaevade pardal soovimatu püügi ladustamise, töötlemise ja koguväärtuse huvides tehtavatele investeeringutele.

4.6.3. Lisaks sellele takistavad kalalaevade kohandamist tagasiheite keelustamisele ÜKP-ga kehtestatud koguselised piirangud, kuna vaatamata kasutatavate püügivahendite selektiivsuse suurenemisele suureneb saagi vette tagasi laskmise keelu tagajärjel pardal ladustatava ja/või töödeldava soovimatu saagi maht. Seda silmas pidades teeb komitee ettepaneku süsteem paindlikumaks muuta⁽⁷⁾. Selleks soovitab ta kalalaeva mis tahes uuendamise või muutmise puhul, mille tagajärjel kasvab selle suurus (täiendavate ladustamisalade rajamise või seadmete paigaldamise tõttu soovimatu saagi töötlemiseks), kanda need eraldi registrisse või kalalaevade kogutonnaži registri eraldi reale.

4.6.4. Lisaks usub komitee, et suuruse kasvu ei tohiks käsitada püügivõimsuse suurenemisena. Seetõttu tuleks eelmises punktis kirjeldatud menetlust kohaldada kalalaeva uuendamise korral ka meeskonna ohutus-, töö- ja pardal majutamise tingimuste parandamiseks võetud meetmetest tingitud suuruse kasvule, tingimusel et kõnealune suuruse kasv ei suurenda laeva kalapüügivõimsust.

4.6.5. Kalatööstuses on viimastel aastatel tehtud väga suuri jõupingutusi, et arendada kõrgtehnoloogilisi püügimeetodeid tagasiheite ja võimaliku keskkonnamõju vähendamiseks. Tegelikult on kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee mitmel korral rõhutanud, et selektiivsuse parandamise osas on viimase nelja aasta jooksul saavutatud rohkem kui eelmise kahekümne aasta jooksul. Sellegipoolest rõhutab komitee vajadust teha rohkem jõupingutusi ja eraldada rohkem rahalisi vahendeid põhjalähedaste liikide püügipiirkondades, et edendada tehnoloogilist arengut selektiivsuse osas.

4.6.6. Komitee kordab, kui oluline on mitte kasutada kavandatud määrust mõne liigi suhtes kohaldatavate alammõõtude muutmiseks ilma nõuetekohase põhjendusega. Ühelt poolt on juhte, kus mõõddud suurenevad, nt Vahemere besuugo puhul, samas kui sedasama alammõõtu laiendatakse aladele, kus see varem ei kehtinud (läänepiirkonna veed). Huntahvena puhul laiendatakse 2015. aasta lõpus heaks kiidetud suurendatud mõõtu teatavatel aladel (loodepiirkonna veed) kõnealuse õigusaktiga hõlmamata aladele (edelpiirkonna veed).

⁽⁶⁾ Määrus (EÜ) nr 1967/2006.

⁽⁷⁾ Kooskõlas pelaagiliste liikide nõuandekomisjoni soovitusel V1 2015 04 18.

5. Konkreetsete märkused artiklite kohta

5.1. Artikkel 6

Arvestades segadust, mida paljud kavandatavad määratlused tekitavad asjaomases sektoris, leiab komitee, et kui määratlused on seotud püügivahendi või mõne selle osaga, tuleks neis viidata joonistega lisale, mis hõlbustab määratletu tähendusest arusaamist – sellist meetodit kasutas komisjon ise uue tehniliste meetmete määrusega kehtetuks tunnistatava määruse (EÜ) nr 2187/2005 I lisa joonisel 2.

5.2. Artikkel 13

Kõnealuse artikli lõikes 2 tõdetakse lõpetuseks, et „komisjon [peab] erilist tähelepanu pöörama sellise negatiivse mõju leevendamisele, mis kaasneb püügitegevuse ülekandumisega teistele tundlikele aladele“, mis on arusaadav tundlike elupaikade kaitse kontekstis. Selleks oleks vaja kaardistada kaitstavat alad, et parandada teadmisi merepõhjast, kuid mitte lauskeelustada kalalaevastiku tegevust, mis suurel määral sõltub püütavate liikide uute püügipiirkondade leidmisest, millele ajendaks uus lossimiskohustus. Komitee arvates peaks komisjon täielikult kaardistama kõik tundlikud merealad, et täpselt teada, mida kaitstakse ja millisel eesmärgil. Täieliku jätkusuutlikkuse tagamiseks on see samuti oluline, et leevendada mitte ainult keskkonnamõju, vaid ka kalastuspiirkondade võimaliku sulgemise sotsiaal-majanduslikke tagajärgi.

5.3. Artikkel 17

Komitee on mures ettepaneku artikli 17 lõike 2 sisu pärast, kuna Euroopa kalalaevastik püüab samaaegselt mitmeid liike, mis ei ole hõlmatud lubatud kogupüügi korra ja kaubandusliku väärtuse kvootidega ning mis aitavad ettevõtetel oma kalalaevade püügireisid kasumlikuks muuta. Äärmiselt soovitatav on võtta arvesse, et kõnealused liigid⁽⁸⁾ – kuigi neile ei ole kehtestatud lubatud kogupüüki – on osa kalalaevastiku tavapärasest saagist ja seetõttu tuleb nad lugeda kaubandusliku tähtsusega liigiks.

5.4. Artikkel 37

Euroopa Komisjon ei viita üldse kalalaevade pardal soovimatute kalaliikide ladustamise, töötlemise ja koguväärtuse huvides tehtavatele investeeringutele. Veelgi enam, ta tegelikult keelab mis tahes võimaluse nende füüsiliseks või keemiliseks töötlemiseks laeva pardal kalajahu või kalaõli tootmise eesmärgil. Kalurite jaoks on vähe stimuleid soovimatute kalade pardal hoidmiseks, kui müügihind muuks kui inimtoiduks on umbes üks eurosent kilo kohta. Seetõttu toetab komitee kõnealuses artiklis esitatud artikli 54a väljajätmist.

6. Konkreetsete märkused lisade kohta

6.1. Loodepiirkonna veed (VI lisa B osa)

6.1.1. EL peaks edendama usalduslikku õhkkonda, mis võimaldab kaluritel vabalt valida kõige sobivamad vahendid suurema selektiivsuse ja väiksema kaaspüügi saavutamiseks. Ei maksa unustada, et kalurid vastutavad edaspidi täiel määral püütud, mitte lossitud saagi eest. Seetõttu peab neil olema lubatud valida parimad selektiivsed vahendid.

6.1.2. Lisaga soovib Euroopa Komisjon saavutada seda, et traalerid hakkavad kasutama veetavaid püügivahendeid, mille noodapära võrgusilma suurus on 120 mm, mis viiks kahtlemata kõnealuse kalalaevastiku kadumiseni, kuna 100 mm suuruse võrgusilma puhul (kasutusel bioloogiliselt tundlikus piirkonnas) saak väheneb 35% võrreldes 80 mm silmasuurusega püügivahendiga.

6.1.3. Komitee ei saa nõustuda sellega, et ilma mingisuguse põhjenduseta luuakse uusi alasid leevendusmeetmete kasutamiseks vaalaliste heaks, ega sellega, et niisama lisatakse meetmeid merelindude juhupüügi vältimiseks, kuna see vajab täiendavat analüüsi ja teaduslikku põhjendamist.

⁽⁸⁾ Need on näiteks järgmised: merikukk (*Triglidae*), kalmaar (*Loligo spp.*), harilik meriangerjas (*Conger conger*), harilik seepia (*Sepia officinalis*), harilik peetrikala (*Zeus faber*), pikklest (*Glyptocephalus cynoglossus*), atlanti merilatikas (*Brama brama*), lühiuimkalmaar (*Illex spp.*), süsisaba (*Aphanopus carbo*) ja isegi suur kammkarp (*Pecten maximus*).

6.2. Edelapiirkonna veed (VII lisa B osa)

6.2.1. Komitee ei nõustu noodapära võrgusilma miinimumsuuruse suurendamisega kõigi põhjalähedaste liikide puhul. Võrgusilma suurendamine 70 millimeetrilt 100 millimeetrile tähendab seda, et kalalaevu saadetakse püüdma vett ning see lõpeb nende kadumisega. Töötamise viis, tagasiheite vähesus kõnealustes püügipiirkondades ja sihtliikide mitmekesisus on 70 mm suuruse võrgusilma säilitamist toetavad argumendid.

6.2.2. Seoses meetmetega, mille eesmärk on vähendada vaalaliste ja merelindude juhupüüki ICESi VIII ja IXa alapiirkondades, leiab komitee, et komisjonil tuleks enne nende vastuvõtmist esitada vajalikud teaduslikud põhjendused, kuna kõnealused meetmed on juba varem tagasi lükatud vaalaliste ja merelindude puudumise või vähesuse tõttu kõnealustes vetes.

6.3. Vahemeri (IX lisa B osa)

6.3.1. Seoses selliste võrkude kasutamise keeluga, mille niidi jämedus on suurem kui 3 mm, leiab komitee Hispaania Okeanograafia Instituudi (IEO) teadusliku uurimuse tulemustele tuginedes, et kõnealune jämedus peaks olema hoopis 5 mm, kuna kavandatud jämeduse säilitamine ei ole põhjendatud kalavarude kaitse seisukohast ning põhjustab üksnes majanduslikku kahju, kuna võrgud rebenevad senisest sagedamini.

6.3.2. Seoses keeluga hoida iga laeva pardal või lasta vette rohkem kui 250 lõkspüünist või mõrda süvavee koorikloomade (sh *Plesionika spp.*) püügiks leiab komitee, et kõnealuse krevetiliigi puhul peaks saama säilitada lõkspüüniste või mõrdade praegu lubatud arvu ehk 1 500 lõkspüünist või mõrda. Teadusuuringute kohaselt võimaldab praegune püügimaht maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastavast biomassist suuremat üldist biomassi ning uuringutes rõhutatakse, et püügitegevus praegustel tingimustel on jätkusuutlik ja toimub vastutustundlikul viisil.

Brüssel, 13. juuli 2016

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Georges DASSIS